

ת"פ 11207/09/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום באילת

ת"פ 11207-09-21 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כבוד השופט גיל אדלמן

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד ליטל סגל מלכה

נגד

הנאשם

פלוני ע"י ב"כ עוה"ד אייל לביא ועו"ד דנה לוי

גזר דין

המסגרת העובדתית

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של תקיפה סתם - בן זוג עבירה לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: החוק) וכן תקיפה סתם - קטין ע"י אחראי - עבירה לפי סעיף 382 (ב) לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם וס"ח (להלן: המתלוננת) בני זוג נשואים המתגוררים יחד באילת (להלן: הדירה) ולהם 4 ילדים קטינים.

כתב האישום מספר כי ביום 7.9.21 בשעה 16:45 לערך, עת ישבו הקטינים לאכול, ביקשה המתלוננת מהקטינה בת ה-3 לאכול. הנאשם, שמע זאת, הגיע לשולחן האוכל בו ישבה הקטינה, התיישב מולה, ותקף אותה בכך שדחף את ראשה אל תוך צלחת האוכל, וצעק עליה שתאכל. כתוצאה ממעשיו, פני הקטינה התלכלכו, והמתלוננת לקחה אותה ושטפה את פניה. בהמשך לאמור, תקף הנאשם את בנו הקטין בן השנה שלא כדין בכך שהיכה אותו בישבנו.

עוד בהמשך, כך על פי כתב האישום, תקף הנאשם את המתלוננת בכך ששפך על פניה מים וכן ירק לעברה ופגע בפניה.

3. בדיון מיום 14.11.2021 הציגו הצדדים הסדר טיעון דיוני, במסגרתו הודה הנאשם בכתב האישום המתוקן והורשע על פי הודאתו; הנאשם הופנה, בהסכמת הצדדים, לקבלת תסקיר שירות המבחן והדיון לטיעונים לעונש נדחה. בעניינו של הנאשם התקבלו שלושה תסקירים לעונש.

4. ביום 04.12.2022, לאחר שהתקבל התסקיר הסופי בעניינו של הנאשם, טענו הצדדים לעונש.

תסקירי שירות המבחן

5. בתסקיר שהוגש ביום 14.2.2022 (להלן: התסקיר הראשון), פרט שירות המבחן את נתוני האישים של הנאשם, את עובדת היותו שוהה במעצר בית בבית הוריו בפיקוח אחיו ואביו, וכן את שילובו בטיפול במסגרת במרכז למניעת אלימות במשפחה.

על פי התסקיר הביע הנאשם נכונות להשתלב בטיפול תוך הבנה כי הוא מחזיק בדפוסים אימפולסיביים ותוך שאיפה כי שילובו בטיפול יקדם את החזרה אל משפחתו. בשקלול כלל הגורמים התרשם שירות המבחן כי קיימת הערכת סיכון נמוכה להישנות עבירות אלימות במשפחה, וכי שילובו של הנאשם בטיפול יצמצם סיכון להישנות עבירה. עוד התרשם שירות המבחן כי לא מדובר באלימות קשה ומתמשכת של הנאשם כלפי ילדיו ואשתו וכי הסיכון הנשקף ממנו לביטוי אלימות כלפיהם נמוך. שירות המבחן ביקש דחייה של שלושה חודשים לבחינת אפשרויות טיפול.

בתסקיר מיום 2.6.2022 (להלן: התסקיר השני) ציין שירות המבחן כי הנאשם השתלב בטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה. שירות המבחן כתב כי הנאשם מביע מוטיבציה גבוהה לשינוי, נוטל אחריות על מעשיו, משתף פעולה הן בפן הטיפולי והן בפן הפיקוחי ומביע רצון לחזור אל חיק משפחתו. עוד התרשם שירות המבחן כי אירוע האלימות מושא כתב האישום היה על רקע משבר זוגי וכי שילובו של הנאשם בטיפול, מפחית סיכון להישנות עברות דומות.

בסיום התסקיר בא שירות המבחן בהמלצה לענישה שיקומית בדמות צו מבחן לשנה, המשך טיפול במרכז למניעת אלימות וצו של"צ בהיקף של 160 שעות.

בתסקיר מיום 25.10.2022 (להלן: התסקיר המשלים) עידכן שירות המבחן כי בעקבות הסרת תנאי הרחקתו מהמתלוננת עבר הנאשם להתגורר עם המתלוננת וילדיהם בירושלים. הנאשם החל לעבוד במסגרת חברה הנמצאת סמוך לירושלים.

בתסקיר נכתב כי הנאשם משולב מזה כחמישה חודשים בטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה.

על פי האמור בתסקיר, בעקבות שינוי מקום המגורים התעוררו קשיים כלכליים וקשיים הנובעים מהתמודדות הנאשם והמתלוננת עם משפחות המוצא של בני הזוג. תואר כי הנאשם מביע כעס בשל כך ומייחס את האחריות למצב המורכב למתלוננת. גם בשיחה של שירות המבחן עם המתלוננת עלה כי היא והנאשם מרבים להתווכח על רקע קשיי הסתגלותה לחיים בירושלים (בניגוד לחיים שאפיינו את מגוריהם באילת) ועל רקע תסכולה מכך שאינה עובדת. עם זאת, למרות חוסר היציבות ביחסים הזוגיים, התרשם שירות המבחן כי הסיכון להתנהגות אלימה מצד הנאשם פחת באופן משמעותי וכי הטיפול מסייע לו לרכוש כלים להתמודדות. הנאשם, כך על פי התסקיר, מגלה רצינות במילוי חובותיו המשפחתיים וההליך המשפטי מהווה גורם מציב גבול עבורו. עוד הודגש כי הנאשם נעדר עבר פלילי ומאז הליך זה, לא נפתחו נגדו תיקים פליליים חדשים.

לאור האמור, שב שירות המבחן על המלצתו להשית על הנאשם ענישה שיקומית: צו מבחן למשך שנה, במהלכו ימשיך את הטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה וצו של"צ בהיקף של 160 שעות.

טיעוני המאשימה לעונש

1. המאשימה הדגישה את הערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם - בשעה שהוא אמור היה לגונן על אשתו וילדיו ולשמור עליהם מפני העולם, הוא "מכה אותם, משפיל ומבזה אותם בזמן ארוחת הערב" ובכך פגע בשלוות נפשם ובביטחונם של המתלוננים בביתם שלהם. עוד הדגישה המאשימה כי במקרה דנן הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הגבוה וכי בהתאם לפסיקה הנוהגת, יש להחמיר בענישה בעבירות אלימות בכלל ובעבירות אלימות במשפחה ביתר שאת.

לשיטת המאשימה בעבירות מסוג זה נע מתחם הענישה הראוי בין 8 חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

המאשימה הדגישה את החשיבות שבהעברת מסר ברור מצד בית המשפט נגד אלימות בתוך התא המשפחתי המופנית כלפי נשים וילדים. עם זאת, ציינה את שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן ואת ההליך הטיפולי שעבר, ולפיכך עתרה להטיל עליו עונש ברף הנמוך של המתחם, בנוסף למאסרים מותנים, קנס והתחייבות.

התובעת הפנתה לפסיקה על מנת לתמוך בעתירתה העונשית.

טיעוני ההגנה לעונש

2. ב"כ הנאשם טען כי מתחם הענישה הראוי במקרים מעין אלו נע בין מאסר מותנה וענישה צופה פני עתיד "ויכול להגיע עד למאסר בפועל". ההגנה סברה כי במקרה זה, לאור נתוניו של הנאשם, כפי שבאו לידי ביטוי בתסקירי שירות המבחן, יש מקום לסטות ממתחם הענישה משיקולי שיקום, ולאמץ את המלצת שירות המבחן כפי שבאה לידי ביטוי בתסקירים.

ההגנה הדגישה כי מדובר ב"אירוע חריג בנוף חייו של הנאשם... ומדובר בנאשם נעדר עבר פלילי בעל אורח חיים נורמטיבי...". בנוסף, ביקשה כי בית המשפט יתן משקל לכך שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, לקח אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי.

ההגנה הפנתה לפסיקה על מנת לתמוך בעתירתה העונשית.

3. הנאשם בדברו האחרון אמר: "שלום, אני ח', אבל ל 4 ילדים, היתה לנו הבעיה הזו, למדתי ממנה, היתה לי תקופה כזו שאני ואשתי היינו עצבניים, היתה תקופה כזאת בבית, הגענו למצב שלא חלמתי עליו אבל ברוך השם מהבעיה הזו למדנו ויצאנו לדרך טובה, הילדים שלי בבית ספר, אני מתפרנס, כל הבעיה הזאת אני באמת מצטער עליה והנה למדתי ממנה, אני הולך לטיפולים ובסוף זה רק אני אשתי והילדים מרוויחים. גם מכל הסביבה, אנשים שהייתי הולך איתם הם אנשים לא טובים והתרחקתי מהם. אני דואג לבית, לילדים ולאשה ועבודה. אני רוצה לחיות ולא להסתבך, הסתבכתי ואני רוצה ללמוד מזה. תודה רבה".

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

4. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, הם ההגנה על גופם, בטחונם, כבודם ושלוות נפשם של המתלוננת והקטינים, בני משפחת הנאשם המתגוררים עמו. מעשיו של הנאשם לא רק פגעו פיזית בבני משפחתו אלא אף פגעו בשלוות נפשם ובזכותם להרגיש מוגנים בתוך ביתם פנימה.

לעניין זה ראו דבריו של השופט אלרון במסגרת רע"פ 538/21 גנאיים נ' מדינת ישראל (4.2.2021):

"תופעת האלימות במשפחה היא תופעה נפסדת הפוגעת פגיעה קשה בתחושת הביטחון, כבודן ושלוות גופן של נשים, בתוך ביתם מבצרם. בנסיבות העניין, משתקפת אף חומרה יתרה כשהמבקש תקף את בתו, תוך שניצל את כוחו - בעוד שבתפקידו כהורה עליו להיות למגן לבני ביתו. בהתאם לכך, נדרשת ענישה מוחשית, אשר יש בה כדי להרתיע עבריינים פוטנציאליים מנקיטת אמצעי אלימות כלפי בני משפחתם (רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021))."

5. כתב האישום מפרט מסכת עובדתית מטרידה, לפיה נקט הנאשם באלימות, שיש בה כדי להשליט מורא על בני ביתו. הנאשם לא נרתע מלהפעיל אלימות כלפי ילדיו הקטינים ובהמשך אף ירק על המתלוננת בפניה ושפך עליה כוס מים - פעולות שיש בהן בכדי לבזות ולהשפיל.

6. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, והתכנון שקדם לביצוע העבירה: מעובדות כתב האישום לא ניכר שקדם תכנון לביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, עם זאת, דווקא הספונטניות היא שעשויה לעורר דאגה במקרים כגון דא.

7. מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנא היא במידה בינונית נמוכה, וזאת בשים לב לאמור לעיל, וכן לרף האלימות, שאיננו גבוה, ולעובדה כי מדובר במסכת אירועים אחת, סביב הישיבה ליד שולחן האוכל, שלא חזרה על עצמה.

8. מדיניות הענישה הנהוגה: מסקירת הפסיקה בעבירות דומות לאלו בהן הורשע הנאשם ניתן ללמוד כי על דרך הכלל, מתחם הענישה נע במנעד רחב, החל מענישה צופה פני עתיד ועד מאסר בפועל, הכל - בהתאם לנסיבות המקרה.

כך למשל בפסיקה רלוונטית שהוגשה על ידי הצדדים: ת"פ (ת"א) 53151-11-16 מדינת ישראל נ' פלוני (11.12.2017); ת"פ (חדרה) 20461-04-17 מדינת ישראל נ' פוחילנקו (29.3.2018); ת"פ (נצ') 20107-07-18 מדינת ישראל נ' סמאילוב (24.5.2021); ת"פ (י-ם) 24949-11-19 מדינת ישראל נ' פלוני (16.12.2019).

וראו אף: ברע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.2016); ת"פ (ת"א) 53281-05-18 מדינת ישראל נ' פלוני (25.12.2019); ת"פ (ת"א) 7097-02-17 מדינת ישראל נ' גרונדורק (21.11.2017); ת"פ (ת"א) 5737-09-15 מדינת ישראל נ' פלוני (14.6.2017).

9. אשר על כן, בשים לב לעקרון המנחה בענישה, לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנהוגת, ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אני קובע כי מתחם הענישה הראוי במקרה זה נע בין מספר נמוך של חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות, ועד למאסר בן 18 חודשים.

העונש המתאים לנאשם - חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם

10. על פי סעיף 40 לחוק העונשין, בית המשפט רשאי לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם, משיקולי שיקום הנאשם. זאת, אם הנאשם השתקם, או יש סיכוי של ממש שהוא ישתקם.

במסגרת ע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל (18.4.2018) קבע בית המשפט העליון כי את התשתית העובדתית להוכחת סיכויי השיקום ניתן לגבש באמצעים ראייניים שונים, ובראשם תסקיר שירות המבחן; בית המשפט קבע, ביחס לשיקולים המנחים בהערכת שיקומו של הנאשם, בין היתר, כך:

"...בקווים כלליים ניתן להצביע על כך שהפעלת הסמכות בסעיף 40 אינה מוגבלת לעבירות קלות בלבד (ראו למשל: ע"פ 779/15 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.4.2015) (להלן: ע"פ 779/15); ע"פ 3381/16 אלקרינאוי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10.7.2016) (להלן: עניין אלקרינאוי); ע"פ 5611/16 סלב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (14.9.2017) (להלן: עניין סלב); ע"פ 1288/17 מדינת ישראל נ' שנהר [פורסם בנבו] (3.10.2017) (להלן: עניין שנהר)). במקרים קודמים שבהם נדרש בית המשפט להעריך את סיכויי השיקום במסגרת סעיף 40 לחוק העונשין

הובאו בחשבון, בין היתר, השיקולים המרכזיים הבאים: המוטיבציה שהפגין האדם שהורשע להשתקם; הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר; השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים; אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה; הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה (ע"פ 7459/12 שיבר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 6 (20.6.2013); ע"פ 779/15, בפסקה 11; עניין אלקרינאוי, בפסקה 12; עניין סלב, בפסקאות 17-16; עניין שנהר, בפסקה 24).

חשוב להבהיר: אין מדובר ברשימה ממצה של שיקולים, והתקיימותו של שיקול זה או אחר אינה מצדיקה בהכרח חריגה ממתחם העונש משיקולי שיקום. טעם עיקרי לכך הוא שחלק מהשיקולים שהוזכרו לעיל מובאים ברגיל בחשבון במסגרת קביעת העונש בתוך המתחם (ראו: סעיף 40 לחוק העונשין). עם זאת, ומבלי לקבוע מסמרות, ניתן לציין ששילוב בין שינוי מהותי בהתייחסות הרגשית לאירוע העבירה המתבטא בנטילת אחריות, כפרה והבעת אמפתיה לנפגעי העבירה לבין אינדיקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי-טיפול מוצלח וחזרה לדרך הישר, עשוי להצביע על "סיכוי של ממש לשיקום" כלשונו של סעיף 40ד(א). דברים אלה זוכים למשנה חיזוק מקום בו מדובר באדם צעיר נעדר עבר פלילי (עניין סלב, בפסקה 16).

11. במקרה דנא, שוכנעתי כי הנאשם השתקם, או למצער קיים סיכוי ממש שהוא ישתקם, ועל כן יש להשית עליו עונש החורג לקולא ממתחם הענישה שנקבע לעיל.

12. הנאשם ללא כל עבר פלילי, נשוי ואב לארבעה קטינים.

13. כבר בתסקיר שירות המבחן הראשון שהוגש בעניינו של הנאשם, בצד המלצה לדחות את הדיון על מנת לשלב בטיפול מתאים, המליצה קצינת המבחן על התרת מפגשים בינו לבין אשתו וילדיו בפיקוח בני משפחה. זאת, לאור המסקנה כי הסיכון הנשקף מן הנאשם לאלימות כלפי בני משפחתו היה נמוך.

בתסקיר השני, שהוגש ביום 2.6.2022 התקבלה המלצת שירות המבחן לסיום ההליך בדרך של ענישה שיקומית. התסקיר ציין כי הנאשם שולב בטיפול במסגרת המרכז למניעת אלימות במשפחה בבית חנינא שבירושלים. קצינת המבחן כתבה:

"המטפל התרשם כי הנאשם מביע מוטיבציה גבוהה לשינוי, משתף פעולה בטיפול ולוקח אחריות על מעשיו. כמו כן התרשם, כי ישנו אופק טיפולי ורצון ללמידת טכניקות שימנעו הישנות של מצב דומה".

קצינת המבחן הדגישה: "אנו מעריכים כי שילובו (של הנאשם - ג.א.) כמפורט בתהליך הטיפול במרכז למשפחה בבית חנינא, יש בו כדי להפחית סיכון להישנות עבירות של אלימות במשפחה".

14. על אף שכאמור התסקיר בעניינו של הנאשם כלל בחובו המלצה סופית, מצאתי לנכון לקבוע כי בטרם גזירת

הדין יש להתרשם ביתר שאת מההליך הטיפולי אותו מיועד הנאשם לעבור במרכז למניעת אלימות במשפחה, ולפיכך נדחה הדין במספר חודשים לקבלת תסקיר משלים מעודכן. יוער, כי בבד עם דחיית הדיונים בתיק דנא, הוקלו מעת לעת עקב בצד אגודל תנאיו המגבילים של הנאשם, עד אשר בוטלו למעשה כליל בהמלצת שירות המבחן.

15. בעת שהוגש התסקיר המשלים, ביום 25.10.2022, שבו הנאשם, המתלוננת והקטינים להתגורר יחדיו בירושלים. התסקיר המשלים פרט כי בעקבות ההסתגלות למקום מגורים חדש (המעבר מאילת לירושלים), הקרבה למשפחות המוצא של הנאשם והמתלוננת אשר אינן תומכות בקשר ביניהם, בשילוב קושי כלכלי, נוצרה מתיחות בין בני הזוג. התסקיר ציין כי הנאשם אף נטה להאשים את המתלוננת במצב שנוצר.

קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם אכן מתקשה להסתגל לחיים בירושלים, עם זאת הדגישה, כי הוא "מוצא מקום לביטוי בטיפול וניכר כי הוא עובר תהליך שצפוי להמשיך ולהעמיק."

בעקבות שיחה שקיימה עם המתלוננת, כתבה קצינת המבחן כי אף האחרונה מתוסכלת מאורח החיים שנכפה עליה לאחרונה, הגורם ללא מעט ויכוחים בינה לבין הנאשם, עם זאת הדגישה כי המתלוננת שללה גילוי אלימות מצד הנאשם. שירות המבחן לא התעלם מן המתיחות המשפחתית כפי שעלתה, והמורכבות שבקרבת המגורים למשפחות המוצא, ובצד זאת הדגיש: "לצד כל האמור התרשמותנו הינה כי הסיכון להתנהגות אלימה מצידו (של הנאשם - ג.א.) פחתה באופן משמעותי. ניכר כי ההליך המשפטי מהווה גורם מציב גבול עבורו, וכן כי הטיפול מסייע לו לרכוש כלים להתמודדות עם קונפליקטים."

לאור זאת, שבה קצינת המבחן והמליצה לסיים את ההליך בענישה שיקומית, הכוללת צו מבחן למשך שנה, במהלכו ימשיך הנאשם בטיפול וכן ענישה חינוכית בדמות 160 שעות של"צ.

16. עיון ברקע לביצוע העבירות, כפי שפורט בתסקיר הראשון, והעובדה כי לנאשם אין רישום פלילי קודם מלמדים כי העבירות מושא כתב האישום היוו אירוע חריג בנוף חייו של הנאשם, וכי מאז מעצרו, הטלטול שחווה כתוצאה מכך, ומהתנהלות ההליך המשפטי נגדו, שינה גישתו, והשתלב בטיפול מתאים מתוך כוונה ורצון כן למלא את חובותיו המשפחתיים, ולהתנהג באופן ראוי ותקין עם משפחתו.

גם בעדותו לעונש בבית המשפט הביע הנאשם חרטה וצער על מעשיו והביע שאיפה לחיי משפחה תקינים.

17. שוכנעתי גם אני, כמו שירות המבחן, כי יש להשית על הנאשם ענישה חינוכית, החורגת לקולא ממתחם העונש ההולם, ועניינו הולם בהחלט את תנאי סעיף 40ד לחוק העונשין.

הנאשם עבר את העבירות שתוארו בכתב האישום לפני כשנה ו-4 חודשים; מאז, הוא עבר דרך טיפולית - שיקומית אשר נשאה פרי. כבר בחודש אפריל 2022 השתלב הנאשם בטיפול במסגרת המרכז למניעת אלימות במשפחה בירושלים, אז התרשמו המטפלים כי יש לו מוטיבציה גבוהה לשינוי, הוא משתף פעולה בטיפול, ולוקח אחריות על מעשיו. המטפלים

התרשמו עוד כי הנאשם הביע רצון ללמוד טכניקות על מנת שמקרים כגון המתואר בכתב האישום לא יישנו.

לא רק רצון הביע הנאשם, אלא גם יישום - במשך חמישה חודשים השתלב הנאשם בטיפול, הגיע לפגישות באופן קבוע שיתף פעולה באופן מלא; תוך כדי הטיפול, נקלעו הנאשם והמתלוננת למשבר ביחסיהם נוכח קושי כלכלי, שינוי מקום מגורים, ועוד. הנאשם הוכיח, בעיצומו של המשבר, כי לא גלש אלימות או לביצוע עבירות פליליות - האירוע המתואר בכתב האישום היה, ונשאר, מקרה חד פעמי בחייו של הנאשם, מקרה כשכתוצאה ממנו השתלב בטיפול וקיבל כלים להמשך.

השילוב בין הבעת החרטה הכנה של הנאשם בגין מעשיו, חלוף למעלה משנה, מאז שהה הנאשם בתנאים מגבילים, שהוקלו בהדרגה, השתלבותו בטיפול הקבוצתי בהצלחה, והמוטיבציה שלו להמשיך בטיפול, הם שהיוו בסיס להחלטתי לחרוג לקולא ממתחם הענישה.

אדגיש שוב: דווקא המתיחות שעלתה בתסקיר האחרון סביב מורכבות החיים בירושלים, והעובדה כי מצאה ביטוי בטיפול של הנאשם, חלף נקיטה באלימות או כל הסלמה פלילית אחרת, יש בה בכדי לאשש את המסקנה כי הנאשם אכן השכיל לרכוש כלים להתמודדות עם קונפליקטים, ואף מיישם.

18. אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. צו מבחן - בהסכמת הנאשם ניתן בזה צו מבחן לתקופה של 12 חודשים, במהלכו ימשיך בטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה במזרח ירושלים.

הבהרתי לנאשם כי עליו לשתף פעולה עם שירות המבחן, הכל על פי הנחיות שירות המבחן.

עוד מובהר לנאשם בזאת כי באם לא יקיים צו זה, ניתן יהיה לחזור ולדון מחדש בשאלת העונש.

ב. צו של"צ - בהסכמת הנאשם ניתן בזה צו של"צ בהיקף של 160 שעות, בהתאם לתכנית שתוגש לאישור בית המשפט בתוך 30 יום.

ג. מאסר למשך 5 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור עבירות אלימות במשך 3 שנים מהיום.

ד. התחייבות - הנאשם יחתום על התחייבות בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות אלימות בתוך המשפחה, וזאת למשך שלוש שנים מהיום.

מוצגים - כל המוצגים יושמדו/יחולטו/יושבו, לשיקול דעת המאשימה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ב טבת תשפ"ג, 15 ינואר 2023, במעמד הצדדים.